

ΕΤΟΣ 61ον

21 Ἀπριλίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 16 (3125)

ΕΡΓΑ ΠΟΥ ΩΦΕΛΟΥΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑ ΠΟΥ ΒΛΑΠΤΟΥΝ

Ὁ Κύριος, ἂν καί οἱ Ἰουδαῖοι τόν κατηγοροῦσαν ὅτι δίδασκε καί θαυματουργοῦσε ἀκόμη καί τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου, δηλ. ἡμέρα ἀργίας, ἔλεγε μέ σταθερότητα: «Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγώ ἐργάζομαι» (Ἰω. 5,17). Καί τοῦτο γιά νά μᾶς διδάξει ὅτι ἡ ἐργασία, ὅταν εἶναι ὠφέλιμη καί ἀναγκαία γιά τόν ἄνθρωπο, ιδιαίτερα δέ ὅταν ἀφορᾷ στή σωτηρία του, εἶναι εὐλογημένη πάντοτε ἀπό τόν Θεό. Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός δέν ἔμεινε ποτέ ἀργός. Ἀλλᾶ συνεχῶς προνοεῖ καί κατεργάζεται τή σωτηρία τοῦ κόσμου.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπιπλήει τονίζει ὅτι ὅποιος ἐργάζεται γιά τό καλῶ τόν περιμένει τιμῆ καί δόξα (Ρωμ. 2,10), τόσο ἀπό τοῦς ἀνθρώπους, πολὺ δέ περισσότερο ἀπό τόν Θεό. Ὁ ἴδιος γιά νά ἐξασφαλίσει τήν ἐπιβίωσή του ἐργάζοταν «ταῖς ἰδίαις χερσί», δηλ. σέ χειρονακτική ἐργασία (Α΄ Κορ. 4,12). Ὡστε νά μὴν ἐπιβαρύνει κανέναν (Α΄ Θεσ. 2, 9), ἀλλᾶ καί γιά νά δείξει ὅτι ἡ τίμια ἐργασία εἶναι ἱερή.

Τά ἔργα πού ὀφελοῦν

Ἡ ἐργασία εἶναι κοινωνικό ἀγαθὸ διότι συντηρεῖ τίς κοινωνικές ὀμάδες, τίς ἐμπνέει στήν ἀνάπτυξη καί τήν πρόοδο, ἀναπτύσσει τά ἔργα κοινῆς ὠφέλειας καί προάγει τόν πολιτισμό. Παράλληλα ὁμως εἶναι καί πνευματικό ἀγαθὸ διότι προάγει τή γνώση, διευρύνει τήν αντίληψη καί ἀξιώνει τόν ἄνθρωπο νά προσεγγίσει τίς ἀξίες τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἀλλᾶ καί τῆς πέραν τοῦ τάφου αἰώνιας ζωῆς. Ὅταν ὁ Χριστός μᾶς λέει «ἐμεῖ δεῖ ἐργάζεσθαι τά ἔργα τοῦ Πατρὸς μου» (Ἰω. 9,3), ἐννοεῖ τά ἔργα τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων.

Γι' αὐτό ὑπάρχουν ἔργα ζωῆς καί ἀνάπτυξης πού ἀφοροῦν τό παρόν καί ἔργα ζωῆς καί σωτηρίας πού ἀπευθύνονται στόν πνευματικό κόσμο τοῦ ἀνθρώπου. Καί τά δύο συνεισφέρουν στή διαμόρφωση τῆς προσωπικότητάς του, ὥστε νά ζεῖ ἐδῶ μέ ἀξιοπρέπεια καί παράλληλα νά καθλιεργεῖ μέσα του τήν ἐμπειρία τῆς αἰωνιότητάς.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. θ' 11-14)

Λύτρωση διά τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ

Ἀδελφοί, Χριστός παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν διά τῆς μείζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς πίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσηλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἶμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωνημένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσω μᾶλλον τὸ αἶμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἐναντὸν προσήνεγκεν ἁμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεῖν Θεῷ ζῶντι;

Ὁ Ἀπόστολος ἀναφέρει ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι καὶ νοεῖται Ἀρχιερέας «τῶν μελλόντων ἀγαθῶν». Ὅχι ἐπειδὴ ἀποκλείει τὰ παρόντα ἀγαθὰ, ἀλλὰ διότι προτοιμάζει μέσα στὴν Ἐκκλησία τὸν ἄνθρωπο γιὰ τὰ αἰώνια ἀγαθὰ. Καὶ τὸν διδάσκει ὥστε κάθε του ἐνέργεια, κάθε του ἔργο νὰ στοχεύει καὶ νὰ συντείνει στὸν αἰώνιο προορισμὸ του, ὥστε «μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι» (Β' Κορ. 6,1). Τὰ ἔργα μας γιὰ νὰ μὴν παραμείνουν μάταια, χρειάζεται νὰ συσχετίζονται μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ, νὰ εἶναι ἔργα χάριτος καὶ εὐλογίας καὶ νὰ ἀποβλέπουν στὴν προσδοκία τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Τὰ ἔργα πού βλάπτουν

Ἡ ἀργία, πού εἶναι μπτέρα κάθε κακίας, ὄχι μόνο δημιουργεῖ κοινωνικὴ φτώχεια καὶ ἐξαθλίωση, ἀλλὰ καὶ ὀδηγεῖ σὲ παράνομα ἔργα, ἔργα ἀμαρτίας. Ἔργα πού νεκρώνουν τὴ ζωτικότητα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν ψυχικὸ του κόσμος. Εἶναι τὰ «νεκρά ἔργα», ὅπως τὰ ἀποκαλεῖ ὁ Ἀπόστολος, πού ἀφαιροῦν τὴν ἰκμάδα τῆς ζωῆς καὶ τῆς χάριτος μέσα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Ἔργα πού ἔχουν ρίζα τὴν ἀπιστία καὶ προβάλλουν ἕναν ἄθεο κόσμος. Τέτοια εἶναι: α) τὰ ἔργα τῆς πλεονεξίας καὶ τῆς σπατάλης, πού ἀδικοῦν τοὺς ἀσθενέστερους καὶ ὀδηγοῦν στὴν ἀτομικὴ εἰδωλοφιλία. β) Ἔργα «ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιμία», ἀκαθίνωτες διασκεδάσεις πού ὀδηγοῦν καὶ σὲ πράξεις ἀκολασίας. γ) Ἔργα μίσους καὶ ἀσέβειας πού ὀδηγοῦν στὴν ἐγκληματικότητα, στὶς συγκρούσεις, στοὺς πολέμους. Ἔργα πού ἀπομακρύνουν τὸν ἄνθρωπο ὄχι μόνο ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινο δίκαιο ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος πηλάσθηκε γιὰ νὰ χαρεῖ τὸ δῶρο τῆς ζωῆς πού τοῦ χάρισε ὁ Δημιουργὸς μὲ σκοπὸ νὰ ἀπολαύσει καὶ τὸ δῶρο τῆς αἰώνιας ζωῆς πού Ἐκεῖνος ἐτοίμασε γιὰ τοὺς δικαίους. Τὸ γράφει καθαρά ὁ ἀπ. Παῦλος: Ὁ Χριστὸς «εἰσηλθε (μὲ τὴ θυσία Του πάνω στὸ σταυρὸ ὡς Ἀρχιερέας), ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος (στοὺς ἀνθρώπους)». Ἐξασφάλισε γιὰ πάντα αἰώνια σωτηρία στοὺς ἀνθρώπους μὲ τὴ σταυρικὴ Του θυσία.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅταν ἦλθε ὁ Χριστός ὡς ἀρχιερεὺς τῶν μελλοντικῶν ἀγαθῶν, ἐμπῆκε διὰ τῆς μεγαλυτέρας καὶ τελειότερας σκηνῆς, ἡ ὁποία δὲν εἶναι χειροποίητη, δὲν εἶναι δηλαδὴ ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον· ἐμπῆκε μιά γιὰ πάντα εἰς τὰ Ἅγια τῶν ἁγίων ὄχι μὲ αἷμα τράγων καὶ μύσων ἀλλὰ μὲ τὸ δικό του αἷμα καὶ ἐξησφάλισε αἰωνίαν λύτρωσιν. Διότι ἐάν τὸ αἷμα τράγων καὶ ταύρων καὶ τὸ ράντισμα μὲ στάχτην ἀπὸ δαμάλι, ἀγιάζῃ τοὺς μολυσμένους, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν καθαρότητα, πόσον περισσότερον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος, διὰ τοῦ αἰωνίου Πνεύματος, προσέφερε τὸν ἑαυτὸν του ἄμωμον θυσίαν εἰς τὸν Θεόν, θά καθαρῖσῃ τὴν συνειδησίῃν σας ἀπὸ νεκρὰ ἔργα, ὥστε νά λατρεύωμεν τὸν ζωντανόν Θεόν;

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κοινιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Αἷμα πού σώζει καὶ αἷμα πού καταδικάζει

Ἦντιν ἀντιστρατεύεται τὸ θεῖο ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἔργο τοῦ διαβόλου. Διότι πολλοὶ ἀπὸ μᾶς ξεχνᾶνε τὸν Θεὸ στή ζωὴ τους καὶ ἐργάζονται, μὲ διάφορες προφάσεις, τὴν πονηρία. Κτίζουσι στήν ἄμμο τῆς ματαιότητος καὶ ὄχι στό θεμέλιον πού εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Αὐτός «διὰ τοῦ ἰδίου Αἵματος» κατεργάσθηκε τὴ σωτηρία μας. Πολλοὶ ὅμως ἀπὸ μᾶς, στὸν αἰῶνα μας, ματώνουν γιὰ νά ἁμαρτάνουν καὶ ὄχι γιὰ νά σωθοῦν. Ἰσοδεύουν ὕλη καὶ ψυχικὴ ἐνέργεια γιὰ νά βυθίζονται περισσότερο στὶς ἀδιέξοδες ἐπιλογές τους. Θυσιάζουσι περιουσίες καὶ ψυχές στό βωμὸ τῆς ἀπώλειας.

Ἐάν ξεχωρίσουμε τὸν κόσμο ἀπὸ τὸν Θεό, τὸ ἀποτέλεσμα θά εἶναι σύγχυση, ταραχὴ, ἀβεβαιότητα καὶ ἀπώλεια γιὰ τὸ ἀνθρώπινο γένος. Ἐάν ἔχουμε τὴν πίστη καὶ τὴ σύνεση νά κρατήσουμε στενά συνδεδεμένο τὸν κόσμο μὲ τὸν Θεὸ τῆς ἀλήθειας, τότε «τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος», δηλ. κάθε μας ἐνέργεια, κάθε μας ἔργο, κάθε μας προσπάθεια θά εὐλογεῖται, θά ἀξιοποιεῖται καὶ θά αὐξάνεται ἐπ' ἀγαθῶ ὄλων τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅλης τῆς δημιουργίας.

Ἀρχιμ. Χ. Ν.

21 Ἀπριλίου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ).

Ἰανουαρ. ἱερομάρτ. († 305), Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλείσεως Ἀναστασίου Α΄ Ἀντιοχείας ὀσίου († 599), Μαξίμου Κων/πόλεως († 434).

Ἦχος: πλ. α΄ – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ΄ 11 - 14 – Εὐαγγέλιον: Μρ. ι΄ 32 - 45.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 28 Ἀπριλίου, τῶν Βαΐων.

Ἀπόστολος: Φίλιπ. δ΄ 4 - 9 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιβ΄ 1 - 18.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

«ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΚΟΥΣΙΟΝ ΠΑΘΟΣ». Έρμηνευτικό σχόλιο στην ύμνογραφία της Μεγάλης Έβδομάδος τοῦ Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου. Ἡ συγγραφή ἐπικεντρώνεται ἀποκλειστικά στήν ἐξήγηση τῶν ἐξαισιῶν ὑμνολογικῶν κειμένων τῆς Μ. Ἐβδομάδος, ἔργα σπάνιας ποιητικῆς ὁμορφιάς καί δογματικῆς πυκνότητος, πού ὑποβοηθεῖ στήν κατάνυξη καί τήν πνευματικῆ ἐποικοδόμησι τοῦ πιστοῦ.

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΜΕΤΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ τοῦ ἀρχιμ. Ἐπιφάνιου Θεοδώρου-πουλου. Ἡ ἰδιαιτερότητα τοῦ Ἐγκολπίου αὐτοῦ, πέρα ἀπό τό εὐχρηστο σχῆμα του, ἔγκειται στήν ἐπιτυχημένη ἐρμηνεία τῶν ἱερῶν ὑμνολογικῶν κειμένων, πού ἐτοίμασε ὁ μακαριστός Γέροντας. Ἡ 10ῃ ἤδη ἔκδοσι μαρτυρεῖ τήν ὑποδοχή πού τοῦ ἐπιφυλάσσουν οἱ πιστοί. Πολλαπλῶς ὠφέλιμη καί καταποτιστικῆ εἶναι ἡ ἐκτενῆς εἰσαγωγή.

Ἡ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ, περιέχουσα πάσας τάς ἱεράς Ἀκολουθίας ἀπό τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Ἐπιμ. κειμ. ὑπό πρωτ. Κων. Παπαγιάννη (σχῆμα 17x24, πολυτελής ἔκδοσι).

Ἡ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ, ἐγκόλλιο πολυτελές (σχῆμα 8,5x12). Εἰσαγωγαι καί ἐπιμ. κειμ. ὑπό πρωτ. Κων. Παπαγιάννη.

Ἡ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΘΡΗΝΟΥ. Τό πρωτότυπο κείμενο μέ μετάφραση τοῦ Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΟΥΤΣΑ (Μητρ. Νέας Σμύρνης)

ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Λειτουργικά καί κατανυκτικά κείμενα. Δώδεκα κείμενα γιά τήν πνευματικῆ προετοιμασία τοῦ πιστοῦ, τήν ἐγκράτεια καί τή χριστιανικῆ ἄσκηση, τό πρόσωπο τοῦ Θεοῦ καί βεβαίως τήν εὐχή τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περισσασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκλησις τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Λιευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξι, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσι, τηλ. 210.7272.388. Ἐπί τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
